

Младенъ Исаевъ

Цъвти и грѣй, поле широко!

Разлѣла слънце по полето,
пакъ ясна пролѣтъ зашумя,
зашушна и джбѣтъ столѣтенъ
срѣдъ тая хубава земя.

Цъвти и грѣй, поле широко,
разгрѣщай ширь, небе дълбоко,
и вие, ниви хлѣбоноси,
растете слънчеви и росни!

Заранъ по бѣлата пжтека
да мине съ пѣсень тукъ човѣка,
когато заблести росата
като искрица по тревата.

Цъвти и грѣй, поле широко,
разгрѣщай ширь, небе дълбоко!
Додето слънце грѣй въ небето,
свободно да тупти сърдцето!
